

ဇေယန(ရာမည)

ပရဟေကမ္ပ ထူးခြားဆန်းကြယ်မြင်ရပ်များ

ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်

Nyein_Chan_Kyaw[ဇေယန (ရာမည)]

မှန်ချပ်ပေါ်ကလက်ဝါးရာ(စ/ဆုံး)

"မောင်ရေ ... မနက်ဖြန် "ယု" တို့ ရဲ့ မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည်နေ့နော် ...
အဲဒါ အထိမ်းအမှတ် လက်ဆောင်လေး ဝယ်ပေး"

"ယုကလည်း ကွာ မောင်တို့ နှစ်ပတ်လည်နေ့ကို မေ့စရာလား "ယု"
မပြောခင်ထဲက မောင်က စဉ်းစားထားပြီးသား အခုဆို အိမ်ထောက်သ
က် ၅နှစ်တောင်ရှိနေပြီ ဘယ်တုန်းက မောင် ပျက်ကွက်ခဲ့ဖူးလို့ လဲ
မနက်ဖြန် "ယု" ဟိုတစ်ခါ ဝယ်ခိုင်းထားတဲ့ ကိုယ်လုံးပေါ် မှန်တင်ခုံ
လေး တူတူ သွားဝယ်ကြမယ်လေ ဘယ်လိုလဲ ..."

"ဟုတ်တယ် မောင်ရေ အခုသုံးနေတဲ့ မှန်တင်ခုံက သေးနေတယ် "
ယု" က လဲချင်နေတာ ကြာပြီ အခုလို မောင်က ဝယ်ပေးမယ်ဆိုတော့
ပျော်သွားပြီ

အဲဒါတွေကြောင့် မောင့် ကို ပိုပိုချစ်နေရတာ"

"အမလေးလေး ... အကဲပိုပြန်ပြီ တော်ရုံပဲ ကောင်းမယ်နော် ... ဟိ
ဟိ"

"မောင်ရေ မပြီးသေးဘူးလား "ယု" တောင် အသင့် ဖြစ်နေပြီ စော
စောသွားရအောင် ကုန်တိုက်က နောက်ကျရင် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်း
သူများ ဦး သွားပါဦးမယ်"

"ပြီးပါပြီ "ယု" ရဲ့ ပိုက်ဆံယူနေလို့ ပါ ... လာပြီ လာပြီ"

ကုန်တိုက် အဝင်ရောက်တော့ ...

"တော်သေးတယ်နော် မောင် ကုန်တိုက်မှာ လူသိပ်မများ သေးဘူး လူသုံးကုန်ပစ္စည်း ရောင်းတဲ့ အထပ်ကို သွားကြည့်ရအောင် ..."

ကုန်တိုက်အပေါ်ထပ်ကို ရောက်တော့ အရောင်းစာရေးမလေးက သွက်လက်စွာဖြင့် ...

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မတို့ လူသုံးကုန်ပစ္စည်း အရောင်းဌာနက ကြိုဆိုပါတယ်ရှင် ... ဘာများ အလိုရှိပါသလဲ"

"ညီမလေး အမတို့ က ကိုယ်လုံးပေါ် မှန်တင်ခုံလေး လိုချင်လို့ အဲဒါ တစ်ချက်လောက် ပြပေးဦး"

ဆိုတော့ စာရေးမလေးက ကုန်တိုက်ရဲ့ အနောက်ဘက် ပစ္စည်းတွေ ထားတဲ့ နေရာကိုခေါ်သွားတယ်။

"အစ်မ ဒီပစ္စည်းတွေက အသစ်ရောက်တာ လှလည်း လှတယ် ... ဒီ အံဆွဲလေးဆိုလည်း အလှပြင်ပစ္စည်းတွေ သူ့နေရာနဲ့ သူ ထည့်လို့ ရအောင် အကန့်လေးတွေ လုပ်ထားပေးတယ် နောက်ပြီး မှန်ကလည်း အကောင်းစားမှန်သားကို သုံးထားတာ"

"ဟင့်အင်း မကြိုက်ဘူး ညီမ အစ်မလိုချင်တာက မှန်တစ်ချပ်လုံးက ဘေးမှာ ထားပြီး မှန်ချပ်နဲ့ တွဲထားတဲ့ ဘေးမှာ ပစ္စည်းထည့်လို့ ရတဲ့ ခုံ

က သီးသန့်ဖြစ်နေတာမျိုး လိုချင်တာ အဲလိုခုံတွေရှိလား"

"အော် အစ်မက လူတစ်ကိုယ်လုံး မှန်ထဲပေါ်တဲ့ ခုံကိုပြောတာ မဟုတ်လား အဲဒါကရှိတယ် အစ်မ ပစ္စည်းကတော့ ပြတ်နေတာ ကြာပြီ စတိုထဲမှာ ကျန်သေးလားလို့ ကြည့်ပေးမယ်နော်"

တစ်အောင့်နေတော့ စာရေးမလေး ပြန် လာပြီး ...

"တစ်ခုတော့ ကျန်သေးတယ် အစ်မ ... အစ်မ လိုက်ကြည့်ပါလား" ဆိုတော့ စတိုခန်းထဲကို လိုက်ကြည့်မိတယ်။

မြင်ရတဲ့ ခုံက "ယု" လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်း အတိုင်းပဲ။

"မောင်ရေ ဒါပဲ ယူလိုက်တော့မယ်နော် ညီမလေး အဲဒီခုံကိုပဲ ယူမယ် နော် ... ပစ္စည်းကို ... လမ်း၊ အိမ်အမှတ် ... ကို ပို့ပေးနော်"

"စိတ်ချ အစ်မ ... ကျွန်မ ပြောလိုက်ပါ့မယ်"

ထိုစဉ် ...

"ဇင်ဇင် ဒီခုံကို ဘာလုပ်ဖို့ လဲ"

"ဈာကြီး ဒီခုံကို သဘောကျလို့ တဲ့ အဲဒါ ဝယ်မလို့ ဆိုပြီး ပြောလို့ ရောင်းနေတာလေ ... "

"ဇင်ဇင် နင်ကတော့လေ မမေးမမြန်းပဲ လုပ်ပြီ ဒီခုံအကြောင်း နင် ဘာသိလို့ လဲ ... အစ်မတို့ ကို တောင်းပန်ပါတယ် ဒီခုံအစား တခြား ခုံယူ ပါလား

ကျွန်တော် လိုက်ပြပေးမယ် ... "

"ကျွန်မက ဒီခုံပဲ သဘောကျတာ ဒါပဲယူမယ် ပိုက်ဆံလည်း ရှင်းပြီး ပြီ ရှင်တို့ လာပို့တာ စောင့်နေမယ် ကျန်တာ ရှင်တို့ အပိုင်းပဲ" ဆိုပြီး

အိမ်ပြန်လာလိုက်တယ်။

အိမ်ရောက်ပြီး တစ်နာရီ အကြာလောက်မှာ

ပစ္စည်းလာပို့ပေးတဲ့ ကားရောက်လာတော့ ခုံကို နေရာချခိုင်းပြီး လာပို့ခ ပေးလိုက်တယ်။

"ယု" တစ်ယောက် အသစ်ဝယ်လာတဲ့ မှန်ကို ကြည့်လိုက် အဝတ်အစားတွေ ထုတ်ဝတ်လိုက်နဲ့ တစ်ယောက်တည်း သဘောတွေ ကျနေတာ။

ထိုစဉ်

"ယုရေ ထမင်းစားရအောင် ပြင်တော့လေ

မောင် ဗိုက်ဆာနေပြီ ... "

" လာပြီ လာပြီ ခဏလေးစောင့် ပြင်ပြီးရင် ခေါ်လိုက်မယ်"

ဆိုပြီး မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ ဖုန်းကိုချပြီး ထမင်းဝိုင်းပြင်လိုက်တယ်။

ထမင်းစားပြီးတော့ အလှပြင် ပစ္စည်းတွေကို စနစ်တကျစီမံ မှန်တင်ခုံ ရှေ့အလာ ...

"မောင် ... မောင် လာပါဦး"

" လာပြီ ယုရေ "

"မောင် ဒါမောင်လုပ်တာ မဟုတ်လား ..."

"ဟင် ... မောင်က ဘာလုပ်လို့လဲ "

"ဒီမှာ ကြည့်လေ မှန်တစ်ခုလုံး လက်ဝါးရာတွေကြီးပဲ ဒါမောင်မ လုပ်ရင် ဘယ်သူလုပ်မလဲ"

"ဟာ မောင်မလုပ်တာတော့ အမှန်ပဲ"

"ပြီးရော ပြီးရော"

"ယု လက်နဲ့ ကိုင်တော့ ထိမိတာ ဖြစ်မယ်"

"မောင် ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ဦးမလို့ လား ကော်ဖီသောက်ချင်ရင် ခေါ် လိုက်နော် ယုကတော့ ပစ္စည်းတွေ နေရာချလိုက်ဦးမယ်"

အလှပြင်ပစ္စည်းတွေ မှန်ဘေးကခုံမှာ နေရာချနေတုန်း ...

မှန်ထဲမှာ မြင်လိုက်ရတာက ... လူတစ်ယောက် အိမ်ဝရန်တာဘက် ထွက်သွားတာပဲ။ အနောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့လည်း ဘာမှ မတွေ့။ အဲဒါနဲ့ ပစ္စည်းတွေ ပြန်စီနေလိုက်တယ်။ စိတ်ထဲ သိပ်မသင်္ကာ တာနဲ့ မှန်ထဲကို ကြည့်လိုက်မိတယ်။ အိပ်ခန်း ခန်းဆီးက တစ်ယောက် ယောက် ကိုင်လှုပ် နေသလို ယမ်းခါနေ တာကို မှန်ထဲကနေ တွေ့လိုက် တယ်။

"မောင်နော် ... လာမနောက်နေနဲ့ ယုက ကြောက်တတ်တယ်နော် အဲ ဒါပဲ ပြောမယ် ... "

အဲ့လို ပြောလိုက်တော့ မှန်ထဲမှာ လှုပ်နေတဲ့ ခန်းဆီးက ရပ်သွား တယ်။

ခဏနေတော့ မောင် အိပ်ငိုက်တယ် ဆိုလို့ အိပ်ရာ ဝင်လိုက်တယ်။

မနက်မိုးလင်းတော့ ...

"မောင် ... မောင် ထဦး ယု အလှပြင်ပစ္စည်းတွေ ခုံအောက်မှာ ပြန်

ကျဲနေတယ် ညက ဘေးအိမ်က ကြောင် လာမွေ့သွားပြန်ပြီထင်တယ်
ကြောင်စုတ် ဒီညလာပစေ တွေ့မယ်"

"ယုကလည်း တိရစ္ဆာန်က ဘာသိမှာ လဲဒါနဲ့ နေပါဦး ညကပစ္စည်း
တွေ ပြုတ်ကျတဲ့ အသံလည်း မကြားဘူး အိပ်မောကျနေလို့ ဖြစ်မယ်
စိတ်ထဲမထားနဲ့ မောင်အ လုပ်သွားဖို့ ပြင်တော့မယ်"

မောင် အ လုပ်သွားတော့ အိမ်မှုကိစ္စ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပြီး အိပ်ရာ
ပေါ်မှာ ဂိမ်းဆော့နေတုန်း ...

"ရှပ် ရှပ် ရှပ် ရှပ် ... "

အိပ်ခန်းဝမှာ လမ်းလျှောက်နေတဲ့ အသံကြားလိုက်ရတယ်။

"မောင် ... မောင် ပြန်လာတာလား မောင် ... ယု မေးနေတယ်လေ
မောင် ငိုလိုက်မှာ နော် အဲ့လိုမလုပ်နဲ့ ယု ကြောက်တယ်ဆိုတာ သိသိကြီး
နဲ့ "

အိပ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပြီး ကြည့်တော့လည်း ဘယ်သူ မှ မရှိ။

"ငါတစ်ယောက်တည်း အကြားမှားတာ ဖြစ်မယ် မောင်မှ မလာသေး
တာ ခြံတံခါးလည်း ပိတ်ထားတာပဲ ဟူး အခုတလော ဘာတွေဖြစ်နေ
မှန်း မသိဘူး"

ဂိမ်းဆက် ဆော့နေလိုက်တယ်။ ဂိမ်းဆော့နေရင်း ...

"ဝရော ... ဝရော ... ဖြန်း ဖြန်း ဖြန်း ... "

ရေချိုးခန်းထဲက ရေပန်းကနေ ရေကျတဲ့ အသံ ရုတ်တရက် ကြားလို
က်ရတော့ ...

ယု လက်ထဲကိုင်ထားတဲ့ ဖုန်းကို ယောင်ပြီး ပစ်ချ လိုက်မိတယ်။

ရေပန်းက ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ မသိဘူး။

ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်ကြည့်တော့ ရေပန်းက ဖွင့်လျက်ကြီး

ဟင် ... ရေချိုးဆပ်ပြာဘူးမှာ ရေတွေ စိုနေပါလား တစ်ယောက်
ယောက် ရေချိုးသွားသလိုပဲ။

ငါ့စိတ်ထင်တာ ဖြစ်မှာ ပါလေ ...

မနက်က ရေချိုးထားတုန်းက စိုထားတာ ဖြစ်မယ်လို့ တွေးပြီး အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာလိုက်တယ်။

အိပ်ခန်းဝလည်း ရောက်ကော ...

အမလေး ... အား အား အား ...

မှန် ရှေ့မှာ ဆံပင်ဖားလျားချပြီး ကျောပေးထိုင်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ...

ယု တစ်ယောက် အဲဒီမြင်ကွင်းကို မြင်ပြီး လောကကြီးနဲ့ အဆက်ပြတ်သွားတယ်။

သတိရလာတော့ ...

"ယု ... ယု ... သတိရပြီလား မောင် ပြန်လာတော့ ယု သတိလစ်နေလို့ "

"မောင် ... ယု ကြောက်တယ် ... ယု ကြောက်တယ် ... မှန်ရှေ့မှာ ဆံပင်

င်ဖားလျားနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်တယ် ယု ကြောက်တယ် ..
. ယု မနေရဲဘူး ..."

အီး ... ဟီး ... ဟီး ...

"ယုကလည်း ကွာ စိတ်ထဲအတွေးတွေ များ နေလို့ ဖြစ်မယ် ဘယ်မှာ
လဲ အခု ... မတွေ့ပါဘူး မောင်လည်း ရှိနေတာပဲ မကြောက်နဲ့ ... နောက်
နေ့ မောင်အ လုပ်သွားရင် မောင့်အဒေါ်ကို ခေါ်ထားပေးမယ် အဲဒါဆို ရ
ပြီလား"

ယုလည်း မောင့်ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းထိုးဝင်လိုက်တယ်။

ညဘက်အိပ်တော့ ... မောင်က အလုပ်ပင်ပန်းတာကြောင့်
အစောကြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။

ယု က ဟိုတွေးဒီတွေးနဲ့ အိပ်မပျော် ဖြစ်နေစဉ် ...

နှာခေါင်းထဲ ဝင်လာတဲ့ ရေမွှေးနဲ့ ...

ဒါ ငါသုံးနေကျ ရေမွှေးနံ့ပဲ

ဘူးမလုံလို့ လား မသိဘူးဆိုပြီး အိပ်ရာထဲက ထပြီး မှန်တင်ခုံရှေ့
သွားတော့ ...

"အား ... အား ... မောင် ... မောင် ..."

"ယု ... ယု ဘာဖြစ်တာလဲ ... "

"ဒီမှာ ... ဒီမှာ ..."

ယုက မျက်နှာကိုငုံပြီး မှန်ကို လက်ညှိုး ထိုးပြနေတယ်။

"ယု ... ယု မောင့်ကိုကြည့်စမ်း ဘာဖြစ်တာလဲ ... ဘာတွေ့လို့လဲ"

"မှန်ထဲမှာ ... မှန်ထဲမှာ မိန်းမတစ်ယောက် ရပ်နေတယ်"

"ဘယ်မှာလဲ ဘယ်မှာလဲ ... မရှိပါဘူး"
